

Tiền bạc và hạnh phúc

Tác Giả: Lê Minh Hùng

Thứ Hai, 23 Tháng 1 Năm 2012 00:32

Một bậc tranh hí hũa nũa vũa hay có thể đũa đũa cũa tũa nhũa ngũa lũa nũa nhiũa u so vũa iũa tũa bài vũa tũa cùng mũa đũa tài.

Thành ra trong bậc tranh hí hũa ngày hôm nay trên nhũa tũa báo Daily Mail tũa Luân Đôn, hũa sĩ Pugh đã thu đũa cũa tũa cách tũa vũa iũa cũa tranh lũa nũa tũa xũa đũa nũa vũa quan hũa giũa a tũa nũa cũa và hũa nhũa phúc: mũa ông bác sĩ nói vũa iũa bũa nhũa nhân, “Nũa viên thuũa cũa Prozac này không có hiũa u quũa, anh hãy cũa mũa lũa y đũa ngũa 5 bũa ngũa Anh này.”

Bũa cũa tranh đó là kũa tũa lũa nũa mà hũa sĩ rút ra tũa mũa tũa bũa nũa phúc tũa đũa y 250 trang cũa a hũa nũa mũa tũa chũa cũa giáo sũa đũa iũa hũa cũa do Viũa nũa Nghiên Cũa u Cũa Các Vũa nũa Đũa Kinh Tũa (Institute of Economic Affairs - IEA) tũa Luân Đôn công bũa có tũa a đũa là “...And the pursuit of Happiness: Well-being and the Role of Government” nhũa mũa lũa tũa y chũa nhũa cũa a ông David Cameron mũa nũa dùng cái giũa iũa là “Chũa sũa Hũa nhũa phúc Tũa ngũa quát” (General Wellbeing Index) đũa bũa tũa cũa và còn có thể thay thũa Tũa ngũa sũa nũa lũa ngũa Quũa cũa nũa iũa (GDP) nhũa là thũa cũa đo sũa thành công cũa a mũa nhũa.

IEA chũa nũa ngày Thũa Hai vũa a qua là ngày đũa phát hành phúc tũa nũa vì viũa nũa biũa tũa rũa ngũa trong vòng mũa y nũa qua, báo chí Anh có thói quen là hay đũa nhũa ngũa bài đũa a trên ý tũa đũa ngũa rũa ngũa ngày Thũa Hai cũa a tũa nũa thũa ba cũa a Thũa ngũa Giũa đũa cũa ngũa iũa Anh coi nhũa là “ngày buũa nũa chán nhũa tũa cũa a nũa.” Ý tũa đũa ngũa này đũa cũa Cliff Arnall, mũa tũa ngũa iũa tũa nhũa nũa là sũa phũa trong viũa cũa “mũa u cũa u hũa nhũa phúc” đũa a ra vào năm 2005 trong mũa tũa cuũa nũa sách đũa y nhũa ngũa lý lũa nũa giũa khoa hũa cũa chũa ngũa minh rũa ngũa ngày Thũa Hai này bao giũa cũng là ngày nhiũa u buũa nũa chán nhũa tũa đũa iũa vũa iũa ngũa iũa Anh. Dù rũa ngũa sau này Arnall đã rút lũa iũa kũa tũa lũa nũa đó, nhũa ngũa nó đã trũa thành thói quen trong báo chí Anh và Viũa nũa IEA nhũa đã nói trên đũa lũa iũa đũa ngũa đũa kéo sũa chú ý cũa a mũa iũa ngũa iũa đũa iũa vũa iũa cái hũa giũa iũa là “ngũa tũa hũa nhũa phúc” cũa a ông David Cameron.

Mũa iũa chũa nũa bũa tũa đũa u vào năm ngoái, khi theo lũa nhũa cũa a phũa thũa tũa đũa ngũa, Cũa Quan Thũa ngũa Kũa Quũa cũa Gia Anh mũa mũa tũa cuũa cũa khũa o sũa tũa hũa iũa hàng trăm ngàn gia đũa nhũa ngũa iũa Anh rũa ngũa hũa “có hũa nhũa phúc hay không” và nhũa ngũa câu hũa iũa tũa đũa ngũa tũa. Và cuũa cũa khũa o sũa tũa này đũa cũa đũa a ra sau bài đũa nũa vũa nũa cũa a

Tiền bạc và hạnh phúc

Tác Giả: Lê Minh Hùng

Thứ Hai, 23 Tháng 1 Năm 2012 00:32

Ông Cameron năm 2010 chủ tịch rằng “Tôi nghĩ số lượng Quốc gia đo đời sống tốt vì các đo lường cái làm cho cuộc đời đáng sống” và ông nhận mạnh việc tìm cách là thay thế những ông sống tập trung vào “GWB (General Wellbeing) thay vì GDP.”

Có ít nhất là hai lý do khác nhau giải thích tại sao việc lãnh đạo ông Bobo theo đuổi những trình hạnh phúc này. Thứ nhất là nếu chính sách của ta đã là tốt lượng cuộc sống và giảm chi tiêu, thì đương nhiên là ta phải tìm một cái gì khác hơn là tăng trưởng kinh tế như là thước đo của sự thành công. Và thứ hai là ông Cameron tin tưởng rằng bây giờ việc tìm cách giải quyết đời sống dân chúng việc việc cho rằng ông Bobo chủ yếu nhằm mục đích để ham làm giàu cho mình.

Việc đời sống GDP được dùng như một thước đo thành quả chính là vì người ta có thể đo nó được. Trong khi đó hạnh phúc là một cái gì không thể chuyển đổi thành ra một con số được. Ngoài ra, tâm lý học cũng cho thấy rằng hạnh phúc không phải là điểu quan trọng nhất đời sống con người. Như Tiến Sĩ Martin Seligman một trong những người đi tiên phong trong lĩnh vực tâm lý học nhận xét: “Điểu con người muốn, không phải chỉ có hạnh phúc, nếu đó là tất cả những gì người ta muốn, chúng ta đã bỏ đi rất nhiều thứ.”

Tại chính chỗ này, nếu mà kinh tế được xem về tâm lý, nếu có một kết luận chính trị nào có thể đưa ra được thì đó chính là lý luận của cánh tay nói rằng một mức độ phát triển kinh tế cao dẫn tới tình trạng thiếu hạnh phúc của đa số dân chúng, và chính phủ có biện pháp nên phải làm một cái gì để giảm thiểu tình trạng phát triển công đó qua những biện pháp thuế v.v. Nhưng rõ ràng là tại Anh các chính phủ đã làm chuyển đổi rất nhiều hàng triệu người nghèo không phải đóng thuế trong lúc những người giàu trên phải chịu thuế lợi tức đến 50%.

Những lý luận rằng phát triển công kinh tế làm người ta thiếu hạnh phúc cũng không hoàn toàn đúng. Như Giáo Sĩ Paul Ormerod đưa ra trong phần đóng góp của ông về phúc trình của IEA, có một số khác biệt giữa các phát triển công hiện tại nói chung giữa thành phố giàu và nghèo nhất và nghèo nhất của đất nước và số khác biệt giữa người giàu và người nghèo sống gần nhau. Tuy rằng khác biệt giữa người nghèo gia tăng nói chung trong xã hội được người ta chú ý tới nhiều, nhưng chính cái khác biệt giữa người nghèo được giàu và người giàu sống gần nhau mới là nguồn tạo ra thiếu hạnh phúc chính. Như Ormerod viết: “Khác biệt về thu nhập được tạo ra những cái nhìn ghen tị qua hàng rào cửa sổ của hai nhà, trong khi phát triển công nói chung đòi hỏi người ta phải có một khái niệm trừu tượng về những người giàu có xa.” Nhưng nếu Ormerod nói đúng thì chính phủ đâu có thể làm được gì ngoài việc khuyến khích người ta rằng nên ganh ghét, xa lánh.

Tiền bạc và hạnh phúc

Tác Giả: Lê Minh Hùng

Thứ Hai, 23 Tháng 1 Năm 2012 00:32

Còn vä vän đä muôn thuä là liäu tiän bäc có làm cho con người hạnh phúc hay không thì ta không thể nào qua mặt đä cä câu kết luận của hai Giáo Sĩ Blanchflower và Oswald “Tiän bäc mua đä cä hạnh phúc. Người ta ai cũng muốn có tiền.” Và cũng như là một cô thiäu nữ người Hoa trên chương trình dating của truyền hình Trung Quốc: “Tôi thích khóc trên chiếc xe BMW hay là cười trên chiếc xe đäp.”